

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΕΚΔΟΣΗΣ

Το 1989 θα είναι, κατά κοινή ομολογία, μια χρονιά σημαντικών πολιτικών εξελίξεων και ανακατατάξεων. Όχι μόνο γιατί αναγκαστικά άπαντες θα περάσουν από την κάμινο των εκλογών, αλλά –κυρίως– γιατί η μετεκλογική περίοδος θα είναι ο χρόνος της πιο σκληρής δοκιμασίας για την ποσοτική και συγκυριακή λογική, τόσο του πασοκογενούς, όσο και του χώρου της ιστορικής αριστεράς. Ιδιαίτερα μάλιστα στην περίπτωση που οι εκλογές δεν θα αναδείξουν αυτοδύναμη κυβέρνηση με αποτέλεσμα η συνολική ρευστότητα και δοκιμασία να κορυφωθεί στο πιθανό ενδεχόμενο αδυναμίας ανάδειξης νέου προέδρου της Δημοκρατίας και την νέα προσφυγή στις κάλπες σε διάστημα μικρότερο από ένα χρόνο.

Σ' αυτή την τόσο ιδιόρρυθμη, δύσκολη αλλά και ρευστή περίοδο, τα «Τετράδια» θα εξακολουθήσουν να λειτουργούν ως κατ' εξοχήν α-δέσποτο πολιτικό περιοδικό, που κεντρικό του άξονα θα έχει την κριτική της σύγχρονης μας κοινωνικής πολιτικής και πολιτιστικής πραγματικότητας.

Η μη άσκηση πολιτικής με τους τρέχοντες όρους δεν σημαίνει όμως ότι τα «Τετράδια» είναι ένα περιοδικό που ακυρώνει τον υπότιτλό του. Επιδιώξή τους ήταν και θα είναι να ενισχύσουν τον χαρακτήρα τους ως περιοδικού πολιτικής παιδείας, ως περιοδικού που επιδιώκει να διαμορφώσει κριτήριο, μια και αμετάβητος στόχος τους παραμένει η συνειδητή προσπάθεια για την διαμόρφωση των όρων εκείνων που θα κάνουν ικανή την υπό διαμόρφωση νέα δημοκρατική αριστερά να αποκτήσει ένα δικό της αυτόνομο, ριζοσπαστικό πολιτικό κριτήριο.

Στο παρόν τεύχος φιλοξενούμε ένα κείμενο του στρατηγού *Karvalho*, που κατ' ουσίαν αποτελεί το 14ο κείμενο στην πλούσια σε υλικό συζήτηση περί τρομοκρατίας, που έχουν ανοίξει τα «Τετράδια» από τα πρώτα τους τεύχη.

Η συνέντευξη του *Norberto Bobbio* στον συνεργάτη μας *Δημήτρη Δελιολάνη*, αποτελεί το καταστάλαγμα μιας μακράς πορείας ενός μεγάλου ευρωπαίου διανοητή, που συνοψίζεται στο ότι «όποιο κριτήριο όμως κι αν ακολουθήσουμε το πρόβλημα της διαδικασίας είναι η απαραίτητη προϋπόθεση της δημοκρατίας».

Σε αυτό επίσης το τεύχος φιλοξενούνται στις σελίδες του Λόγου – Αντιλόγου – Διαλόγου, οι εισηγήσεις (με ορισμένες μικρές αφαιρέσεις ή προσθήκες, αναγκαίες για την μεταφορά από τον προφορικό στον γραπτό λόγο) που παρουσίασαν στη διάρκεια της Συνόδου της Κ.Ε. του κόμματος της Ελληνικής Αριστεράς τον Νοέμβριο 1988 οι Ντίνα Αθανασοπούλου, Λουκάς Αξελός και Λεωνίδας Λουλουδής. Οι εισηγήσεις αυτές αποπειρώνται να θέσουν από τη σκοπιά των συγγραφέων τους το κρίσιμο πρόβλημα του περιεχομένου που μπορεί να έχει ή να μην έχει η πολιτική συνεργασία των αριστερών δυνάμεων στην παρούσα περίοδο. Ήδη από το περασμένο τεύχος μας, είχε δοθεί το έναυσμα για την συζήτηση αυτή με αφορμή το άρθρο του Γιώργου Παπαγιαννόπουλου και ελπίζουμε ότι ο διάλογος αυτός δεν θα μείνει χωρίς συνέχεια. Οι στήλες του περιοδικού θα είναι πάντως ανοιχτές.

Η ανοιχτή, τέλος, επιστολή της διακεκριμένης Αρμένιας ποιήτριας *Σίλβα Γκαμπουντιαν* ως θεωρηθεί μια έμπρακτη έκφραση της σταθερής αλληλεγγύης των «Τετραδίων» στον διπλά δοκιμαζόμενο λαό της Αρμενίας.

Καλό διάβασμα λοιπόν και τις καλύτερες ευχές μας για τον καινούριο χρόνο.

ΤΑ ΤΕΤΡΑΔΙΑ